

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 - 1000 BRUSSEL

[...]

[...]

Mevrouw de Minister,

Ter zitting van 10 april 2008 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die ingediend werd door een inwoner van Brussel-Hoofdstad, omdat, iedere keer er een oproepingsnummer van een klant gevormd wordt dat niet meer bestaat, dit gemeld wordt via een opgenomen, eentalig Nederlandse boodschap van Belgacom.

*
* *

Op de vraag om inlichtingen van de VCT hebt u het volgende geantwoord (*vertaling*):

"Het volgende antwoord werd mij door Belgacom meegedeeld:

"Wanneer een correspondent een nummer vormt van een klant van wie het nummer werd opgezegd, informeert Belgacom de oproeper gedurende 3 maanden na de opzegging van het contract. Het bericht wordt verspreid in de taal van de klant van wie het nummer werd opgezegd. Het bericht zal dus soms in het Nederlands en soms in het Frans te horen zijn." Op voorwaarde dat het antwoord van Belgacom in overeenstemming is met de wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken, zou de klacht waarvan sprake, ongegrond moeten zijn."

Belgacom is een overheidsbedrijf.

Overeenkomstig artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, zijn de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen

aan de bepalingen van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 (SWT).

Dergelijke telefoonberichten zijn berichten of mededelingen aan het publiek.

Overeenkomstig artikel 40 van de SWT worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Nederlands en in het Frans gesteld.

De toepassing van het principe van artikel 40, 2^e lid, van de SWT, werd echter genuanceerd door de rechtspraak van de VCT. De Commissie meende namelijk in haar advies 1980 van 28 september 1967 dat, met het oog op het bewaren van de taalhomogeniteit van de eentalige gebieden – een van de doelstellingen van de taalwetgever –, de eentaligheid de regel moest zijn voor de berichten en mededelingen die de centrale en gelijkgestelde diensten rechtstreeks aan het publiek uit de homogene gemeenten richten, terwijl het gebruik van de tweetaligheid de regel moest zijn voor het publiek van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, de randgemeenten en de taalgrensgemeenten (cf. tevens advies 28.263/B van 28 februari 1997).

Wat de berichtendienst van Belgacom betreft, worden in casu, met betrekking tot de klanten van wie het nummer werd opgezegd, de mededelingen aangaande de abonnees van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in het Nederlands en het Frans gesteld, zonder voorrang te verlenen aan een van beide talen.

Voor zover deze bepalingen niet gerespecteerd werden, is de klacht ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS